

Kirkenes 18.- 21. august 2005:

DAAC – nordisk arktisk odontologisk forbrødring

Hvert annet år kommer det en melding til Tidendes kurskalender: Nå er det møte i DAAC. Og «insiderne», som kanskje har deltatt både en og flere ganger, prøver raskt å rydde plass i kalenderen. Vi vet at DAAC-møtene er noe man bør få med seg. Eksotiske navn som Gällivare, Kautokeino, Piteå, Rovaniemi, Honningsvåg og Nordkapp, Riksgrensen, Oulu og Kiruna mer enn antyder hva dette dreier seg om – dette er møteplasser for tannhelsepersonell som arbeider på eller har en tilknytning til eller interesse for Nordkalotten. Og arrangøren er DAAC (The Dental Association of the Arctic Circle). På årets møte i Kirkenes, det 14. i rekken, deltok 120 personer, deriblant 26 svensker og fire finner. Og selvsagt åtte av de tyske tannlegene som jobber i nord.

Kamtschatcakrabben er både fryktinngydende og svært velsmakende.

DAAC er foreningen som ikke er en forening. I hvert fall ikke i tradisjonell forstand. Det eksisterer nemlig ikke vedtekter og den har ikke noe formelt styre. Likevel har den, med visse «ups and downs», eksistert siden 1982. Da var det en gjeng entusiastiske deltakere på et kurs i Gällivare som foreslo å danne en forening for tannleger på Nordkalotten. «Foreningen» fikk raskt et navn, The Dental Association of the Arctic Circle, og et dentallaboratorium i Umeå sponset en logo og brevpapir, og dermed var det gjort. Neste vår ble det arrangert et møte i Kautokeino med 76 deltakere, de fleste riktignok fra Nord-Norge, men det kom deltakere også fra Finland og Sverige.

Kontaktperson og sentral som pådriver i Norge, fra starten og helt til de siste årene, har vært Jan Nielsen fra Alta. Deltakelsen på møtene – og entusiasmen i forhold til å stå for arrangementene har variert, og i en periode ble foreningen foreslått nedlagt. Men

arrangementene fortsatte, med både faglige og sosiale høydepunkter. Ikke minst det siste: Ikke mange steder har like store muligheter til å legge både eksotiske og utfordrende aktiviteter inn i programmene som områdene i nord.

Ved årets møte var Roger Daldorff fra Kirkenes kontaktperson og organisator, mens det var Finnmark Tannlegeforening som inviterte til møtet. Som i tillegg til det rent faglige, som alltid ligger i bunnen når tannhelsepersonell møtes, bestod av en rekke høydepunkter.

Som start kunne deltakerne melde seg på en 10-timers kulturhistorisk tur til Russland, med besøk i byene Nikel og Zapoljarnyj. Selv om man har sett bilder av hvordan alt liv er lagt øde i mils omkrets nördøst for Nikel som følge av forurensning fra nikkilverket, så var det en deprimerende opplevelse å se både byen og naturen med egne øyne. Det syntes imidlertid som om det var vilje til å prøve å gjøre livet litt lysere for innbyggerne gjennom blant

Kull 1961–65 fra Oslofakultetet benyttet anledningen til å feire 40-årsjubileet i Kirkenes. Atten kullinger og seks ledsagere møtte, én kom helt fra Canada. To var ikke tilstede da bildet ble tatt.

annet å male de svære blokkene i lyse og i enkelte tilfelle litt muntre farger. Men forurensningen var det ikke gjort noe med, til tross for at de nå private eierne av nikkelverket tar ut milliardfortjeneste hvert år. Og langs hele grensen går det elektriske piggtrådgjerder med nyharvet jord foran og demonstrerer at det fortsatt er langt igjen til våre naboer er et fritt folk.

Tur til «Arctic Adventure Resort» med demonstrasjon av, foredrag om og inn- tak i store mengder av den etter hvert berømte kamtschatcakrabben var også et meget populært innslag i møtet. Likeså tur til den nedlagte gruen i Bjørnevatn, tur i elvebåt på Pasvikelven og selvsagt avslutning med fest i lavvoer på «Høyde 96». Kirkenesværingene har all ære av hvordan de utnytter distriktets muligheter for meningsfull turisme.

Tekst og foto: Gudrun Sangnes

Fraternisering over grensen er strengt forbudt. Her får møtedeltakerne på tur på Pasvikelva «refs» av norske grensevakter, som hadde registrert at det ble vinket til en som fisket fra russisk side av elva.